

dog kjende Befolkningen meget daarligt, naar man ikke vidste, at der hos Vurderingsmændene i Kommissiønerne gjør sig meget forskjelligte Opfattelser gjældende, og at de ville have et meget forskjelligt Begreb om de Feste, man vil kunne antage, ere tjenlige til Krigsbrug eller ikke. Jeg tror, at vi afstet fra, om man antager Principet for rigtig eller ikke, kunne være enige i, at der maa foretages adskillige Forandringer i saa Henseende.

Krigsministeren: Naar jeg har tænkt mig ind i den Situation, som jeg nu er i, nemlig at skulle forhandle med Rigsdagen, saa har jeg aldrig tænkt mig, at det kunde blive sandsynligt, at personlige Spørgsmaal bleve inddragne deri; men for det Tilfælde, at Saadant dog skulde ske, har jeg troet, at det altid vilde være det Rigtige ikke at svare paa dem, naar det paa nogen Maade kunde undgaaes. Naar jeg da i Dag, inden jeg gaar over til den egentlige Forhandling, gjør en lille Afstikker ved at gjøre et Par rent personlige Bemærkninger, saa er det af den Grund, at det stiller sig saaledes for mig, at den Opfattelse, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) havde faaet af mine Ord, var af en saadan Bessaffenhed, at jeg burde inddrage dem, ikke for min egen Skyld, men for det høie Things Skyld. Det stiller sig saaledes for mig, at det ærede Medlem har opfattet mine Ord paa den Maade, at jeg skulde have sagt, at jeg fandt den særegen Behagelighed ved at gaa ind den Strøm, som leder Folkethinget. Jeg vil bede det ærede Medlem om at læse mine Ord, naar Rigsdagstidender er trykt, og han vil da se, at han fuldstændig har misforstaaet mig. Jeg har kun sagt, at det var mig en overordentlig vanskelig Sag at forhandle med det ærede Thing, fordi det altid var svært at gaa imod Strømmen, og fordi det var vanskeligt at være den Eine, paa hvem over hundrede Blik hvilede, og hvem Alle vare parate til at møde med Kritik; men jeg tror, at de ærede Medlemmer, som have hørt mine Udtalelser, ville finde, at det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds fuldstændig har misforstaaet mig. Jeg maa imidlertid endnu paa et andet Punkt optage en lille personlig Debat, og naar jeg ogsaa gjør det paa dette Punkt, saa er det, fordi det ikke dreier sig om min Person, men om en Fraværende, og fordi det stiller sig for mig saaledes, at naar en Fraværende angribes, saa er det en Pligt at møde til hans Forsvar. Det ærede Medlem for Sørg Amts 1ste Valgkreds (Zahle) meddelte, at han — dersom jeg maa bruge et populært Udtryk — havde et Par Sønner at plukke med den afgaaede Krigsminister. Jeg kan kun sige det ærede Medlem, at jeg har sammenarbejdet saa meget med den tidligere hittede Krigsminister, at jeg skal være parat til at modtage den Plukning, som han har bebudet, og jeg skal over for det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds

(Wintzer), med hvem jeg igaar maatte være nogle Ord i Anledning af den afgaaede Krigsministers Udtalelser, ogsaa her udtale, at jeg tror, at de Utringer af den tidligere Krigsminister, som han oplæste, i alt Væsentligt stemme med den Mening, som er udtrykt i hans senere Udtalelser, som jeg havde Leilighed til at citere. Forsaavidt som der imidlertid skulde være enkelte Ord, som muligens kunde udlægges anderledes, saa tror jeg dog, at Billighed og Retfærdighed kræve, at naar man har bebrejdet ham disse Ord ved en senere Leilighed, og han har havt Leilighed til at berigtige dem, saa maa hans senere Ord betragtes som en saa autentisk Fortolkning af de tidligere, at man er berettiget til kun at holde sig til de sidste. — Jeg skal nu tillade mig at gaa over til at optage Diskussionen om det foreliggende Lovforslag. Jeg tror, at der af ærede Medlemmer er fremsat Bemærkninger og Indvendinger imod den største Del af Lovforslaget; og jeg tror, at det vil gaa nemmere, naar jeg ved Besvarelsen af de fremsatte Indvendinger, i hvad jeg har at sige, mindre tager Hensyn til Personerne end til selve de Emner, som ere behandlede af dem. Naar vi følge Lovforslaget i den Orden, som er givet ved dets enkelte Udfnit, bliver det første Spørgsmaal: „Om Hærens Størrelse og Inddeling i Baaben og Korps.“ Hærens Størrelse synes da naturligt at maatte være givet ved den Opgave, som man vil have, at den skal løse, og kommer man altsaa paa det Mene med, hvad man forlanger af Hæren, saa er det en nødvendig Følge deraf, at Hæren maa have den Størrelse og den Sammensætning, som behøves for at kunne løse denne Opgave. Jeg tror iøvrigt, at dette Spørgsmaal om Hærens Størrelse allerede har faaet en fyldestgørende Behandling ved den Forsvarskommission, som i 1866 var nedsat, og hvor der baade var Medlemmer af begge Rigsdagens Thing og militære Personer tilstede. Dette Spørgsmaal har ogsaa senere faaet en Afgjørelse i Loven af 6te Juli 1867, saaledes som denne er vedtagen af Rigsdagen, og det, der her foreslaas, er jo i alt Væsentligt det Samme, som allerede eksisterer i den nuværende Ordning. Jeg tror ogsaa, at den Størrelse, som her foreslaas, nogenlunde passer, naar man anstiller en Sammenligning med Hærens Størrelse i tidligere Tid. Ser man hen til Tiden før 1864, saa var jo Folket den Gang indrettet paa at kunne doublet Bataillonerne, og man fordrede den Gang en Krigsstyrke af 44 Liniebatailloner samt Gardebataillonen, i Alt 45 Batailloner. Hvad er det nu, som foreslaas her? Det er 20 Liniebatailloner, 10 Reserverbatailloner og 1 Livgardebataillon, i Alt 31 Batailloner, altsaa et Forhold i Bataillonernes Antal, som ogsaa for en finantiel Betragtning synes mig at maatte kunne tilfredsstillende, idet det jo netop er $\frac{2}{5}$ af det, som tidligere var fastsat for Hærens Krigsstyrke. Der er ganske vist en Bestemmelse i Lovforslaget om,